

NADLUDZKI (2) *ai*

a jasne.

sg m A nadludzki (1). ◇ f I nadłudzką (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Przewyższający to, co ludziom właściwe; niezwykły, nadzwyczajny (2) :

Wyrażenia: »opatrzność nadludzka« (1): Włzytko [...] zawiłło ná spráwie Wálzey K. M. ktorego iáko Bog dziwną opátrnością íwą/ nád ludzką/ ná to Krolestwo powołał *PowodPr* 2.

»narludzki rozum« (1): Iam też ták mowił y bluznił/ ále moc tego vkrzyżowánego Bofką/ y narludzki rozum widzę. *SkarŻyw* 126.

KCh